

WSZYSCY

SĄ MILE WIDZIANI

PRZY STOLE

ostatnia wieczerza

FILM PRODUCENTA WYKONAWCZEGO CHRISA TOMLINA
ORAZ TWÓRCÓW FILMÓW SPRAWA CHRYSTUSA I BÓG NIE UMARŁ

W KINACH OD 20 MARCA

www.ostatniawieczera.net

PRZEWODNIK
KATOLICKI

idziemy

Echo Katolickie

STOWARZYSZENIE
NATAN
PEDAGOGÓW

Święty Wojciech
strefa katechet

ty sol.pl

BRAURON

Niech wiara będzie naszym bogactwem

Scenariusz lekcji religii na podstawie filmu *Ostatnia Wieczerza*

Niniejszy scenariusz stanowi jedynie propozycję rozwiązania metodycznego. Katecheta decyduje, w której klasie skorzysta z tej propozycji, w jakim zakresie oraz i na ile zmodyfikuje ją dostosowując zakres treści oraz metody i środki do potrzeb oraz możliwości uczniów. Stosownie do własnego wyboru decyduje także o przypisaniu do lekcji określonych celów. Warto zapoznać się ze scenariuszem przed obejrzeniem filmu, by przygotować odpowiednie pomoce i samych uczestników. W razie potrzeby materiał można rozłożyć na dwie jednostki lekcyjne.

Cele katechetyczne – wymagania ogólne:

- poszerzenie i utrwalenie treści ukazanych w filmie „Ostatnia Wieczerza”;
- analiza postaci – Piotra i Judasza i ich postępowania;
- ukazanie męki, śmierci i Zmartwychwstania Jezusa jako daru dla grzeszników i źródła przemiany ich postępowania;
- uświadomienie znaczenia słów Jezusa dla odnajdywania sensu własnego życia niezależnie od napotykanych trudności;
- zachęta do odczytywania Biblii jako Słowa Bożego skierowanego do każdego człowieka.

Treści – wymagania szczegółowe. Uczeń na podstawie filmu i posiadanej wiedzy:

- swoimi słowami opowiada o wydarzeniach zaprezentowanych w filmie „Ostatnia Wieczerza”;
- przytacza wybrane słowa Jezusa przytoczone w filmie;
- charakteryzuje postaci św. Piotra i Judasza;
- analizuje sposób działania Szatana na podstawie sposobu ukazania Judasza w filmie i opisu grzechu pierwszych ludzi;
- wyjaśnia związek słów Jezusa wypowiedzianych przy ustanowieniu Eucharystii z Jego ofiarą na krzyżu i odkupieniem;
- określa „drogę Judasza” i „drogę Piotra” i wskazuje różnice między nimi;

- odwołując się życia św. Piotra – Skąty wyjaśnia dwojakie znaczenie i możliwość zastosowania kamienia;
- na podstawie wybranych scen z filmu argumentuje, iż Szatan jest ojcem kłamstwa;
- wskazuje na miłość Jezusa i poczucie misji jako istotne czynniki nadające sens życiu;
- przytacza z Ewangelii słowa Jezusa, które potwierdzają Jego miłość także do grzeszników;
- wyjaśnia znaczenie umiejętności patrzenia na siebie oczami Jezusa dla otwierania się na Boże przebaczenie i miłosierdzie;
- znajduje w Ewangelii słowa Jezusa służące za pocieszenie osobom, które znalazły się w trudnej sytuacji.

Modlitwa – Akt miłości

Ach, żałuję za me złości

Jedynie dla Twojej miłości.

Bądź miłościw mnie grzesznemu,

Dla Ciebie odpuszczam bliźniemu.

(lub: „Któryś za nas cierpiał rany”, ew. śpiew: Zbawienie przyszło przez krzyż)

Wprowadzenie

Piramida wartości – uczniowie proponują własne piramidy wartości najważniejszych w życiu – można zapisać propozycje na tablicy, następnie w drodze głosowania przez podniesienie ręki zbadać liczbę zwolenników danej odpowiedzi, by ostatecznie zapisać wartości od najbardziej popularnej po tę, która zyskała najmniej głosów.

Uwaga: Jeśli nauczyciel obawia się, że uczniowie niechętnie będą zgłaszać własne propozycje, sam przygotowuje kilka, a uczniowie nad nimi głosują wg uznania.

Nauczyciel komentuje ostatecznie ukształtowaną piramidę podkreślając, że wszystkie te wartości (poza Bogiem i wiarą, jeśli takie znajdują się) skupiają się na życiu doczesnym. W wieczności nie będą miały żadnego znaczenia, a nawet niewłaściwe podejście do nich w życiu doczesnym może stać się przeszkodą w osiągnięciu życia wiecznego, czego doświadczył m.in. bogaty młodzieniec z Ewangelii. Doświadczyli tego także dwaj bohaterowie filmu „Ostatnia Wieczerza” – Piotr i Judasz.

Rozwinięcie

Reminiscencje – uczniowie podzieleni na dwie grupy (bez potrzeby przeorganizowania pracy – mogą pracować dalej ze swoich miejsc, jedynie wyznaczeni np. wg odliczania do 2, parzystych i nieparzystych numerów na liście czy miejsca w ławce po prawej lub lewej stronie) – próbują przypomnieć sobie jak najwięcej wydarzeń, słów, reakcji z filmu związanych z: grupa 1 – Piotrem, grupa 2 – Judaszem. Po upływie ustalonego czasu uczniowie dzielą się na forum wspomnieniami. Alternatywnie uczniowie mogą pracować w dwóch wspólnie zebranych grupach i np. zapisywać swoje reminiscencje na dużych arkuszach papieru.

Po zapoznaniu się z wynikami prac obu grup dodatkowo można zapytać o typ osobowości pasujący do każdego z nich. Warto w tym celu odczytać krótki opis:

Intrawertyk:

Źródło energii: Spokój, samotność, własne myśli.

Cechy: Refleksyjność, wrażliwość na bodźce, potrzeba czasu na regenerację po interakcjach.

Komunikacja: Lepszy słuchacz, woli pisać niż mówić, myśli przed działaniem.

Ekstrawertyk:

Źródło energii: Relacje, interakcje społeczne, otoczenie.

Cechy: Otwartość, towarzyskość, optymizm, impulsywność.

Komunikacja: Mówi, co myśli, łatwo nawiązuje kontakty, pewny siebie.

Podsumowując pracę nauczyciel zauważa, że choć obaj byli powołani, byli Apostołami, to ich postawy względem Jezusa były różne. Piotr nawet jeśli nie rozumiał czegoś, co robił Jezus (np. umycie nóg), to ostatecznie przyjmował takie postawy, zdarzała mu się też np. zbytnia reaktywność (np. Mt 21, 19-21: *Odtąd zaczął Jezus wskazywać swoim uczniom na to, że musi iść do Jerozolimy i wiele cierpieć od starszych i arcykapłanów, i uczonych w Piśmie; że będzie zabity i trzeciego dnia zmartwychwstać. A Piotr wziął Go na bok i począł robić Mu wyrzuty: «Panie, niech Cię Bóg broni! Nie przyjdzie to nigdy na Ciebie». Lecz On odwrócił się i rzekł do Piotra: «Zejdź Mi z oczu, szatanie! Jesteś Mi zawadą, bo myślisz nie na sposób Boży, lecz na ludzki»). Potrafił jednak zreflektować się, przyjął upomnienie. Judasz bardziej tłumił w sobie myśli, odczucia, a gdy nawet wyrażał je to w sposób bardziej powściągliwy, ale Jezus znał jego intencje (np. J 12, 3-8: *3 Maria zaś wzięła funt szlachetnego i drogocennego olejku nardowego i namaściła Jezusowi nogi, a włosami swymi je otarła. A dom napełnił się wonią olejku. Na to rzekł Judasz Iskariota, jeden z uczniów Jego, ten, który miał Go wydać: «Czemu to nie sprzedano tego olejku za trzysta denarów i nie rozdano ich ubogim?» Powiedział zaś to nie dlatego, jakoby dbał o biednych, ale ponieważ był złodziejem, i mając trzos wykradał to, co składano. Na to Jezus powiedział: «Zostaw ją! Przechowała to, aby [Mnie namaścić] na dzień mojego pogrzebu. Bo ubogich zawsze macie u siebie, ale Mnie nie zawsze macie»). Warto przy tym podkreślić, że w przypadku Piotra i Judasza to nie tylko kwestia osobowości, ale wiary i ufności, że to, co robi Jezus jest słuszne.**

Warto, by nauczyciel zwrócił uwagę na słowa wypowiedziane przez Jezusa i przypomniane przez Piotra w czasie kuszenia: „Szymonie, Szymonie, oto szatan domagał się, żebyś was przesiał jak pszenicę; ale Ja prosiłem za tobą, żebyś nie ustała twoja wiara. Ty ze swej strony utwierdź twoich braci» (Łk 22, 31-32). W słowach tych można odnaleźć coś, co pomaga odnaleźć sens w trudnych chwilach: 1. Świadomość opieki Jezusa 2. Świadomość misji.

1. Człowiek kochany mniej narażony jest na negatywne myśli czy działanie pod ich wpływem (badania naukowe potwierdzają, że ludzie, którzy czują się kochani, wspierani i otoczeni dobrymi relacjami, są znacznie mniej narażeni na ryzyko wystąpienia depresji oraz zaburzeń lękowych. Poczucie bycia kochanym działa jak bufor ochronny dla zdrowia psychicznego, zmniejszając wpływ stresu i samotności – przegląd AI).

2. Inny czynnikiem pomagającym dostrzec sens życia jest poczucie misji, zadania do wykonania (poczucie misji jest kluczowym elementem nadającym życiu głęboki sens, działając jako wewnętrzny kompas, który wyznacza kierunek i motywację do działania, zwłaszcza w trudnych chwilach. Wynika ono z osobistego systemu wartości i potrzeby bycia użytecznym, co pozwala przekształcić codzienne obowiązki w świadome budowanie trwałej wartości – przegląd AI).

Świadomość opieki i miłości Jezusa oraz posiadany w życiu cel nadają sensu życiu, dodają nadziei, bez której to życie staje się beznadziejne”.

Analiza wypowiedzi - Fałszywy doradca – uczniowie otrzymują kartki z wypowiedziami Szatana kierowanymi do 1. Judasza i 2. Piotra. Przy każdej wypowiedzi zapisują cechy i zachowania, które chce wywołać Szatan oraz ich konsekwencje. Po wypełnieniu przez uczniów kart i odczytaniu kilku propozycji, nauczyciel przytacza słowa z J 8,44: „Wy macie diabła za ojca i chcecie spełniać pożądania waszego ojca. Od początku był on zabójcą i w prawdzie nie wytrwał, bo prawdy w nim nie ma. Kiedy mówi kłamstwo, od siebie mówi, bo jest kłamcą i ojcem kłamstwa”.

Analiza tekstów – nauczyciel wyświetla lub rozdaje uczniom kartki z powyższym fragmentem oraz opisem grzechu pierwszych ludzi. Zadaniem uczniów jest interpretacja tekstów w perspektywie obu Testamentów i zapisanie w kilku punktach specyfiki działania Szatana. Przy prezentacji wyników warto zastanowić się wspólnie, jak skutecznie przeciwstawiać się temu działaniu.

Mini-dyskusja – nauczyciel zachęca uczniów do przytaczania słów Jezusa zapamiętanych z filmu lub znanych z Ewangelii, w których Jezus wyraża miłość i miłosierdzie oraz troskę o grzeszników. Uczniowie wspólnie szukają określeń oddających to, jak Jezus postrzega każdego człowieka próbując patrzeć na Judasza i Piotra „oczami Jezusa”. W podsumowaniu zadania nauczyciel podkreśla, że słowa Jezusa „Ojcze, przebacz im, bo nie wiedzą, co czynią” podobnie jak Jego męka, śmierć i Zmartwychwstanie odnosiły się do wszystkich ludzi. Warto zatem i dziś być głosicielem Dobrej Nowiny o Zbawieniu i wiedząc, że ktoś z bliskich lub znajomych przeżywa ciężkie chwile, stracił sens życia lub uwikłał się w grzechy, pośpieszyć mu z pomocą przypominając, jak cenny jest w oczach Jezusa i cokolwiek by nie zrobił, zawsze jest szansa na nawrócenie i powrót na dobrą drogę.

Zakończenie

Zmiana metafory – kamienie

Nauczyciel prezentuje kamień jako ciężar, coś niebezpiecznego, czym można zrobić krzywdę itp. Rozdaje uczniom kamienie i poleca zapisać na każdym jedną wadę, grzech, niewłaściwe zachowanie. Pozbierane „kamienie” układa się w górę (lub krzyż), a nauczyciel komentuje, że nasze grzechy u wady zaprowadziły Jezusa na Golgotę – stały się ciężarem krzyża. Warto przypomnieć słowa św. Piotra z początku i końca filmu: „Byłem nieociosanym kamieniem”.

Nauczyciel zauważa jednak, że dla Boga nie ma nic niemożliwego i dokonuje On cudów tam, gdzie wydaje się, że nie ma nic dobrego, jak np. krzyż – haniebną karę przemienił w narzędzie zbawienia, klucz do nieba. Piotra, który był zwykłym człowiekiem, grzesznym i słabym, uczynił „skałą, na której zbudował swój Kościół”. Uczniowie odbierają po jednym kamieniu (dowolnym, nie musi być ten sam) i na odwrocie zapisują swoją pozytywną cechę lub coś dobrego względem Boga, innych ludzi albo siebie samego. Również te kamienie pozytywnymi do góry umieszczają we wskazanym miejscu, ale jako fundament.

Lektura Biblii: Mt 7, 24-27: *Każdego więc, kto tych słów moich słucha i wypełnia je, można porównać z człowiekiem roztroprnym, który dom swój zbudował na skale. Spadł deszcz, wezbrały potoki, zerwały się wichry i uderzyły w ten*

dom. On jednak nie runął, bo na skale był utwierdzony. Każdego zaś, kto tych słów moich słucha, a nie wypełnia ich, można porównać człowiekiem nierozsądnym, który dom swój zbudował na piasku. Spadł deszcz, wezbrały potoki, zerwały się wichry i rzuciły się na ten dom. I runął, a upadek jego był wielki».

Mini-dyskusja: Jaka jest analogia między tymi budowlami a Piotrem i Judaszem? Które ze słów Jezusa wypowiedzianych od czasu powołania Apostołów mogły wpłynąć na to, że Piotr nie załamał się i nie poszedł drogą Judasza? (np. przebaczenie – nie 7 a 77 razy; nazwanie uczniów przyjaciółmi, radość z nawróconego grzesznika, odpuszczanie grzechów np. kobiecie cudzołożnej, Zacheuszowi i wstawianie się za nim wobec innych; uzdrowienia itp.). Podsumowując dyskusję nauczyciel podkreśla, że słowa Jezusa o domu na skale odnoszą się także do gmachu naszego życia duchowego, w którym, jeśli pójdziemy za Jezusem i będziemy Go słuchać, to mamy szansę zająć miejsce przygotowane nam przez Jezusa w niebie – tak jak św. Piotr.

Wtedy spełnią się słowa Jezusa wypowiedziane w filmie do Judasza, gdy ten zauważył, że „nikt nie daje chleba za darmo”. Jezus odpowiedział: „niech wiara będzie naszym bogactwem”.

(Alternatywnie zamiast mini-dyskusji) uczniowie mogą rozważać słowa Jezusa w kontekście obu Apostołów i wskazać, w jaki sposób wiara Piotra stała się jego bogactwem, a jak brak wiary Judasza sprawił, że stracił on wszystko, łącznie z życiem.

Na zakończenie nauczyciel podkreśla, że największym dramatem Judasza było to, że zwątpił w słowa Jezusa. Jego przebaczenie i w Boże miłosierdzie. To sprawiło, że po zdradzie nie widział dla siebie nadziei, nie mając innej perspektywy odebrał sobie życia. Piotr zaparł się Jezusa, ale nie zwątpił w to, że kochający Mistrz wybaczy Mu, skoro sam nakazał przebaczać nie 7 a 77 razy, czyli zawsze. W odpowiedzi na pytania Jezusa trzykrotnie wyznał miłość (tak, Panie, Ty wiesz, że Cię kocham).

Alternatywne propozycje:

„Telefon do przyjaciela” – św. Piotr w jednym ze swych listów napisał: „Przed wszystkim miejcie wytrwałą miłość jedni ku drugim, bo miłość zakrywa wiele grzechów” (1 P 4,8), czego sam doświadczył. Uczniowie w parach zapisują treść wymyślonej rozmowy Judasza i Piotra, w której Judasz przyznaje się do zdrady Jezusa, a Piotr pociesza go i skutecznie odwołuje od myśli samobójczych.

Nadawanie tytułów – w Dziejach Apostolskich św. Piotr podsumował to, co zrobił Judasz:

„Wtedy Piotr w obecności braci, a zebrało się razem około stu dwudziestu osób, tak przemówił: «Bracia, musiało wypełnić się słowo Pisma, które Duch Święty zapowiedział przez usta Dawida o Judaszu. On to wskazał drogę tym, którzy pojмали Jezusa, bo on zaliczał się do nas i miał udział w naszym posługiwaniu. Za pieniądze, niegodziwie zdobyte, nabył ziemię i spadłszy głową na dół, pękł na pół i wypłynęły wszystkie jego wnętrzności (...) Trzeba więc, aby jeden z tych, którzy towarzyszyli nam przez cały czas, kiedy Pan Jezus przebywał z nami, począwszy od chrztu Janowego aż do dnia, w którym został wzięty od nas do nieba, stał się razem z nami świadkiem Jego zmartwychwstania». Postawiono dwóch: Józefa, zwanego Barsabą, z przydomkiem Justus i Macieja. I tak się pomodlili: «Ty, Panie, znasz serca wszystkich, wskaż z tych dwóch jednego, którego wybrałeś, by zajął miejsce w tym posługiwaniu i w apostołstwie, któremu sprzeniewierzył się Judasz, aby pójść swoją drogą». I dali im losy, a los padł na Macieja. I został dołączony do jedenastu apostołów”. (Dz 1, 15-18. 21-26)

Nauczyciel podkreśla, że Maciej został wybrany, „by zajął miejsce w tym posługiwaniu i w apostołstwie, któremu sprzeniewierzył się Judasz, aby pójść swoją drogą”. Uczniowie otrzymują dwie kartki samoprzylepne (najlepiej w różnych kolorach) i na jednej proponują tytuł „drogi Judasza” (np. „Droga Zdrajcy”), zaś na drugiej – tytuł „drogi Piotra”. Po zapisaniu uczniowie umieszczają kartki na tablicy, wybrane propozycje mogą zostać odczytane głośno, pozostałe uczniowie mogą odczytać wychodząc z klasy (alternatywnie nauczyciel może przekazać uczniom dwa arkusze – jeden do zapisywania tytułu drogi Judasza, drugi – Piotra). Nauczyciel zachęca do wybrania właściwej drogi.

Uwaga: przy tym zadaniu warto poruszyć kwestię wolnej woli Judasza w kontekście słów Jezusa o tym, kto Go zdradzi, zwracając uwagę na wszechwiedzę Boga.

Modlitwa

Fragment modlitwy wstępnej papieża Benedykta XVI z Drogi Krzyżowej w Wielki Piątek 2007 (warto wyświetlić tekst lub rozdać uczniom):

Panie Jezu,

tego wieczoru przypominasz także nam słowa,

które pewnego dnia wypowiedziałeś do Piotra:

«Pójdź za mną».

Posłuszni Twemu wezwaniu,

chcemy iść za Tobą.

krok za krokiem, drogą Twej Męki,

byśmy mogli nauczyć się

myśleć jak Bóg,

a nie jak człowiek. Amen¹.

Inne propozycje zadań domowych, pracy w grupach lub indywidualnej bądź zadań dla chętnych:

1. Debata: „Byłoby lepiej dla tego człowieka, gdyby się nie narodził (Mt 26, 24)”. Judasz – symbol zdrady czy ofiara przeznaczenia? Uczniowie np. w domu między kolejnymi lekcjami zbierają argumenty za i przeciw, po czym na lekcji zostają podzieleni na grupy i dyskutują
2. Jezus powiedział do Judasza: niech wiara będzie naszym bogactwem. Jednocześnie mawia się, że ubogi to ten, kto ma wszystko u Boga. Zastanów się nad podobieństwem obu stwierdzeń i wyjaśnij je krótko.
3. Przeczytaj dowolny rozdział wybranego Listu św. Piotra z Biblii. Zastanów się, które ze słów mogą być pomocne komuś z twoich znajomych lub bliskich. Wyślij je SMS-em lub dowolnym komunikatorem albo udostępnij w inny sposób (np. umieść na kartce na lodówce).
4. Zastanów się, jak by mogło potoczyć się dalsze życie Judasza, gdyby postąpił inaczej i nie dał się namówić Szatanowi – napisz alternatywne zakończenie jego historii.
5. Zarówno Piotr, jak i Judasz słyszeli słowa wypowiedziane przez Jezusa na Ostatniej Wieczerzy – „Następnie wziął kielich i odmówiwszy dziękczynienie, dał im, mówiąc: «Pijcie z niego wszyscy, bo to jest moja Krew Przymierza, która za wielu będzie wylana na odpuszczenie grzechów”. Jak przyjęli słowa o odpuszczeniu grzechów w swoim życiu? Zastanów się i przygotuj krótką wypowiedź ustną.

Wskazówka dla nauczyciela

Nauczyciel przed poprowadzeniem lekcji może zapoznać się z następującymi materiałami:

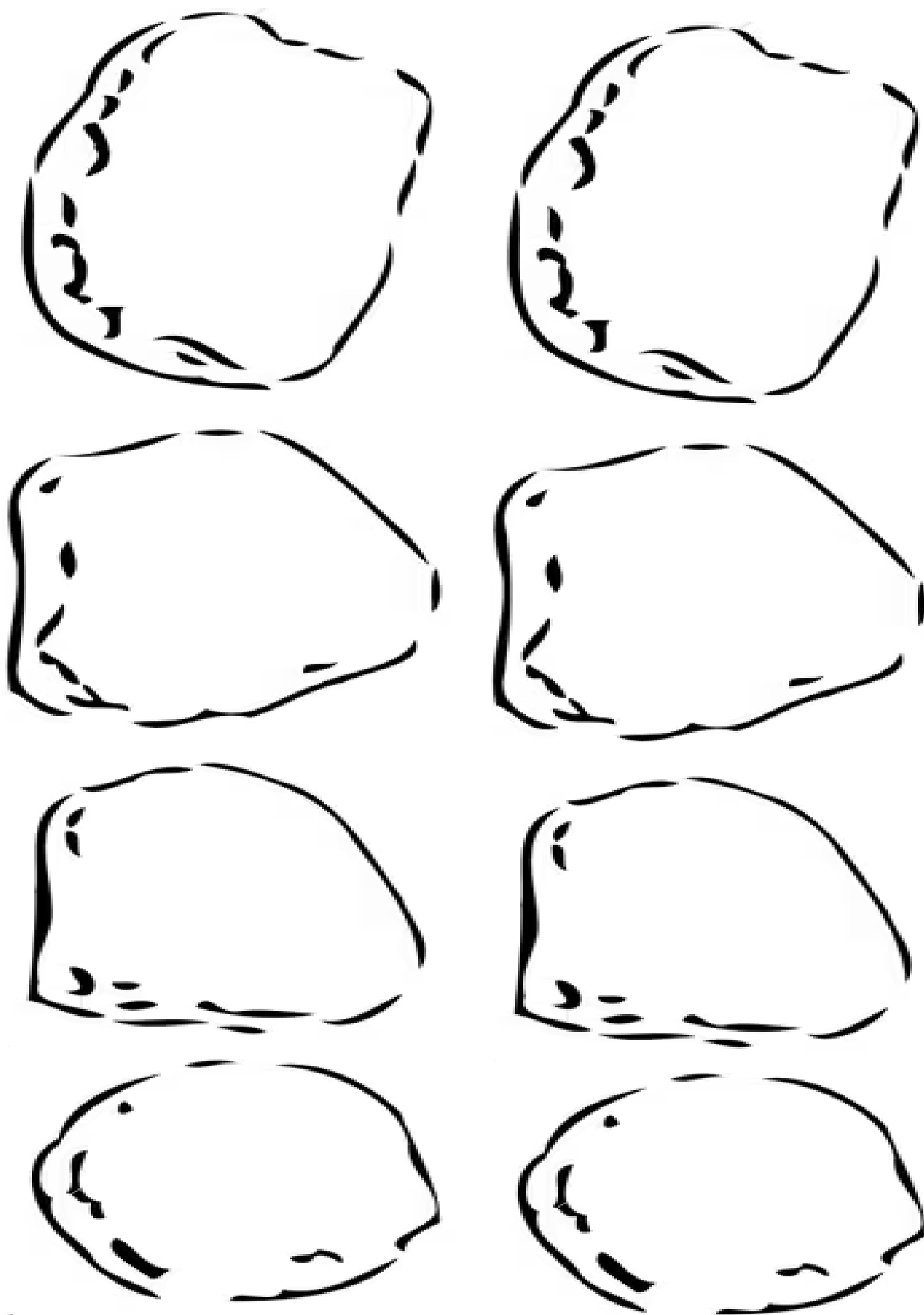
Czy Judasz miał wolną wolę?

<https://mariuszrosik.pl/lepiej-aby-sie-nie-narodził-czy-judasz-miał-wolna-wolę/>

Opracowała: Aneta Rayzacher-Majewska

¹ <https://liturgia.wiara.pl/doc/418619.Droga-Krzyzowa> [05.03.2026].

² Na podstawie grafiki ze strony: https://pl.123rf.com/cliparty-wektory/gravel_stony.html [05.03.2026].

Załącznik

FAŁSZYWY DORADCA

Słowa Szatana do Judasza	Oczekiwane cechy, zachowania	Konsekwencje takich zachowań
„Każdy przy stole zazna tortur i śmierci... żąda twojego oddania, a gdzie jest nagroda? Ratuj siebie, Judaszu, zanim będzie za późno. Wybierz siebie. Niech On sam niesie swój krzyż”.		

Słowa Szatana do Piotra	Oczekiwane cechy, zachowania	Konsekwencje takich zachowań
„Kogut nigdy nie przestanie pisać dla ciebie. Jego śpiew to twój wstyd. Tylko śmierć go uciszy... Zawiodłeś Go. Tak jak Judasz weź sznur i dołącz do twojego brata. To jedyna możliwość odkupienia”.		

ANALIZA TEKSU

A wąż był bardziej przebiegły niż wszystkie zwierzęta lądowe, które Pan Bóg stworzył. On to rzekł do niewiasty: «Czy rzeczywiście Bóg powiedział: Nie jedzcie owoców ze wszystkich drzew tego ogrodu?» Niewiasta odpowiedziała wężowi: «Owoce z drzew tego ogrodu jeść możemy, tylko o owocach z drzewa, które jest w środku ogrodu, Bóg powiedział: Nie wolno wam jeść z niego, a nawet go dotykać, abyście nie pomarli». Wtedy rzekł wąż do niewiasty: «Na pewno nie umrzecie! Ale wie Bóg, że gdy spożyjecie owoc z tego drzewa, otworzą się wam oczy i tak jak Bóg będziecie znali dobro i zło». Wtedy niewiasta spostrzegła, że drzewo to ma owoce dobre do jedzenia, że jest ono rozkoszą dla oczu i że owoce tego drzewa nadają się do zdobycia wiedzy. Zerwała zatem z niego owoc, skosztowała i dała swemu mężowi, który był z nią: a on zjadł.	Wy macie diabła za ojca i chcecie spełniać požądania waszego ojca. Od początku był on zabójcą i w prawdzie nie wytrwał, bo prawdy w nim nie ma. Kiedy mówi kłamstwo, od siebie mówi, bo jest kłamcą i ojcem kłamstwa (J 8,44)
--	---